

ler i hvert Fald ville kunne taale, at Bevillingerne til disse Formaal reduceres endog betydeligt. Men, som sagt, det skal ikke være Hovedopgaven fra vor Side at faa Reduktionen gjort saa stor som mulig og faa Bevillingerne trykkede ned til det mindst mulige. Hovedsagen for os skal være at overveje, om disse Bevillinger blive givne paa en god og forsvarlig Maade, saa at man derved opnaar et Resultat, der har Betydning for Landbruget.

Den ærede Ordfører for Reformpartiet har nævnt adskillige Ting. Jeg skal afholde mig fra at komme ind paa en Kritik af Lovforslagets Enkeltheder, men jeg ønsker dog at sige, at de Tilskud, som ydes til Kontrolforeninger, vist ere de bedst anvendte, og jeg tror, at man paa det Omraade skal være meget varsom med at gaa nedad med Bevillingerne. Derimod er jeg noget tilbøjelig til at tro, at de Beløb, som anvendes til Præmiering, kunde taale nogen Indskrænkning. Jeg erindrer en Udtalelse i den Retning af det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup), da den nugældende Lov var til Behandling. I en af de Taler, som han ved den Lejlighed holdt, gjorde han i det hele Synsmaader og Tanker gældende, som ere rigtige den Dag i Dag, og som jeg tror, man gør vel i at overveje nærmere, naar Sagen skal behandles i et Udvalg. Jeg er tilbøjelig til at mene, at Tilskuddet til Hesteavlforeningerne godt vilde kunne reduceres i betydelig Grad. Jeg kan ikke frigøre mig for den Tanke, som for øvrigt ogsaa er fremkommen fra mange andre, at man ved de store Bevillinger til Hesteavlforeningerne undertiden har været med til at opelske noget af det, man kalder Humbug. Det er i hvert Tilfælde udtalt af mange, at den Gænge, hvori hele denne Sag gaar, har bidraget til, at der hist og her har fundet Humbug Sted, og det er jo ikke Meningen, at Staten skal yde Bevillinger til noget, der kan afføde den Slags Ting. Jeg vilde derfor være tilbøjelig til at tro, at der kunde spares noget paa det Omraade.

Ligeledes tror jeg, at der vilde kunne spares noget paa Bevillingerne til Statskuer. Jeg har altid set saaledes paa det, at det maatte være tilstrækkeligt for Ejerne af de Dyr, der bleve præmierede, at disse Dyr fik det Stempel paa sig, at det var første Klasses Dyr, saa at der ikke yderligere burde gives Præmier. I det hele forekommer det mig, at man ved dette Præmieringssystem har drevet Værdien af de enkelte Dyr uforholdsmæssigt og una-

turligt højt op, og at dette har bidraget til at skabe, om jeg saa maa sige, kunstige Værdier. Det vilde være paa sin Plads, om man tog lidt Reb i Sejlene paa dette Omraade, og vi fra vor Side ville være med til at overveje, om der kunde gøres noget i den af mig antydede Retning. I øvrigt ville vi gerne være med til at yde Bevillinger af almindelig Betydning for Landbruget og særlig for det mindre Landbrug, og naar Talen er om Husdyrloven, og hvad dermed hænger sammen, tror jeg nok, at det mindre Landbrug faar størst Gavn af Bevillingerne til Kontrolforeningerne, men sikkert ogsaa faar Gavn af Bevillingerne til Kvægavlforeningerne, saa at det særlig er de to Omraader, der mindst taale Beskæring.

Det blev udtalt af den ærede Ordfører for Reformpartiet, at man ønskede en samlet Overvejelse, og at man vilde — saaledes forstod jeg det ærede Medlem — modsætte sig Beskæring af Bevillingerne ifølge Husdyrloven, naar der ikke samtidig fandt Beskæring af Bevillinger til andre Formaal Sted. Jeg har lagt Mærke til, at den samme Tanke har været fremme paa adskillige Møder, som ere holdte af landbrugsinteresserede i den senere Tid. Jeg tror dog, at dette Standpunkt ikke er holdbart. Hvis man mener, at der uden Skade kan indføres Besparelser paa dette eller hint Omraade, er det uforvarsomt ikke at gøre det. Det er urimeligt at sige: Det og det kan spares, men vi ville ikke spare, før vi have fundet et andet Felt, hvor der ogsaa kan opnaas Besparelser. Dette Standpunkt smager for meget af Kræmmerstandpunkt. Vi bør overveje disse og lignende Spørgsmaal grundigt hver for sig, og kan der rettes paa det ene eller det andet, bør det ske, uden at man ser for meget hen til, om der samtidig foregaar en Rettelse paa andre Omraader. Jeg har lagt Mærke til, at der fra landbrugsinteresserede er faldet Udtalelser af den Mening: Skulle vi spare, skal der ogsaa spares paa Bevillingerne til Industri og Haandværk. Og andre have sagt: Skal der spares her, skal der ogsaa spares paa de Tilskud, som ydes til Forfattere og Kunstnere, til Rejseunderstøttelser o. s. v. Men jeg ønsker at sige, at mener man, at de Bevillinger, som jeg her har nævnt, ere for store og kunne taale en Besparelse, nu vel, saa bør vi indskrænke dem, men man bør ikke fra Landbrugets Side stille sig paa det Standpunkt: Vi ville ikke finde os i nogen som helst Indskrænkning paa noget Omraade, naar der ikke samtidig